

El llenguatge

Envers 23/XI/1978

La proposició envers —així com les altres de la mateixa sèrie, vers, que és la forma primitiva o bàsica, i devers— no té una forma corresponent en castellà. Les formes que hi equivalen són «hacia» i el grup «para con» (Notem que, de fet, envers és l'escriptura aglutinada de en vers).

Envers pot usar-se amb dos significats diferents. Un d'ells és el mateix amb què solem usar la preposició vers: «cap al costat de», «cap a la banda de». Aquest significat, doncs, comporta una certa idea d'imprecisió, és a dir, indica una direcció més o menys aproximada, que fa que convingui prescindir d'aquestes preposicions quan calgui indicar una direcció ben precisa i determinada.

Però la preposició envers és més aviat usada per a indicar un altre tipus de relació, aquella denotant la qual escau de traduir-la al castellà per «para con». Es en aquest cas que envers resulta un recurs gramatical eficacíssim, que val la pena de tenir en compte. Es cert que, amb aquest significat, en molts casos envers és substituïble per la simple preposició feble amb. Ho indica explícitament el Diccionari Fabra, a l'article amb, on s'estableix aquesta equivalència, així com als exemples d'altres articles: Esser complaent amb tothom, envers tothom (complaent), Comportar-se bé, malament, amb una noia, envers una noia. I als exemples de l'article envers, del mateix Diccionari, així com els de les gramàtiques de Fabra (entre elles, la francesa, en què indica l'equivalència de envers amb la forma homògrafa del francès), en tots ells envers fóra substituïble per amb: ...misericordiós envers els pobres, Ell s'ha captingut malament envers els seus parents, Els nostres deures envers els pobres.

Però hi ha oracions en què no fóra possible d'usar amb en lloc de envers, i això és el que ens confirma la utilitat d'aquesta preposició: ...l'ambient o medi en què hom s'ha criat i envers les quals (coses) hom se sent naturalment inclinat (DGLC, agre), Sentiment, esp. d'odi, envers aquell qui posseeix una cosa que nosaltres no tenim (DGLC, enveja).

Albert Jané